

[Melchior]

Også vurderingen ved sagkyndige vurderingsmænd af apportindskud tror vi vil være en god ting for alle involverede interesser. Vi synes, det absolut er en forbedring. De regnskabsmæssige ændringer er faktisk, som det også siges i fremsættelsestalen, af et så behersket omfang, at vi ikke har nogen betænkeligheder her.

Derimod må vi på det nærmeste sige helt fra over for den nye tanke om medarbejderrepræsentation i moderselskaber. Dette skal ses på baggrund af det, jeg lige har udtalt, nemlig at selve systemet med medarbejderrepræsentation i virksomhedsbestyrelser i øvrigt er godt. Der rejser sig over for denne nye tanke så mange mener, at vi nok bliver svære at overbevise, selv om vi da møder åbne. Jeg tror ikke, at den idé om det repræsentative demokrati, der ligger i, at mange hundrede, ja, indtil tusinder af medarbejdere er repræsenteret ved nogle få i en selskabsbestyrelse, bør videreføres, så den også gælder et moderselskab, som jo må være endnu fjernere, og til hvilket man altså har et endnu svagere forhold. Med »man« mener jeg her den enkelte medarbejder, der skal vælge sin repræsentant. Vi tror altså ikke, den idé er opfyldt eller blot tjent dermed.

Vi finder også, at der bliver tale om en meget vanskelig valgprocedure. Hr. Kjellgaard gjorde rede for en væsentlig side af dette. Det kan ligefrem give et modsætningsforhold, tror vi, indbyrdes mellem ansatte i de enkelte af en koncerns selskaber med heraf følgende negativ afsmitning på samarbejdet mellem de pågældende selskaber. Det er i hvert tilfælde en meget åbenlys mulighed, at det kan gå således.

Endelig vil jeg pege på, at meget få fra medarbejderkredsen vil have mulighed for som bestyrelsesmedlemmer i koncernselskabet virkelig at sætte sig ind i, forstå og gennemskue de problemer, som en koncernbestyrelse må arbejde med. Det kan være svært nok i al almindelighed for en person, der i øvrigt har andet arbejde at passe, har et andet fag og en anden uddannelse end den, der gør én skikket til at sidde i sådanne bestyrelser. Vi ved fra det pulserende liv, at det tit volder vanskelighed. O.k., de kan overvindes, og dér, hvor de overvindes, giver det et godt resultat. Men vi tror altså, at hvor vi kommer op på koncernplan, bliver det alt for svært. Alle disse ting plus nogle flere gør, at vi er

mere skeptiske. Vi håber, denne del simpelt hen vil kunne udgå, således at vi kan gennemføre med stort flertal det rigtige og det nødvendige i disse lovforslag, men undlade det andet.

Må jeg sige, at jeg er lidt forbavset over, at forslagene kommer så sent frem. Jeg er sikker på, at handelsministeren har haft praktiske grunde til det, men i betragtning af direktivets dato, den 13. december 1976, er det meget kort tid, der levnes folketetinget til behandlingen her i slutningen af denne samling. Da det skal være vedtaget i indeværende kalenderår og have virkning for regnskabsåret, der begynder den 1. januar 1979, er der på den ene og den anden måde kun meget kort tid til det. Vi vil meget gerne medvirke, men også den korte frist synes jeg må medføre, at ministeren stiller sig imødekommende over for at lade det virkelig anstødelige og meget tvivlsomme regelsæt udgå af forslaget under behandlingen.

Ole Olsen (SF):

Det er vist et spørgsmål, om handelsministeren har gjort særlig klogt i at kæde disse forskellige forslag sammen – i hvert tilfælde hvis handelsministeren gerne vil have gennemført lovforslagene, og det går jeg ud fra.

Med hensyn til det 2. selskabsretlige direktiv argumenterede hr. Poul Nielson heroppefra for – jeg synes ikke, det var overbevisende – at lovforslaget også rent materielretligt indebar fremskridt. Ser man på den skriftlige fremsættelse og læser bemærkningerne igennem, så synes jeg i og for sig, det er svært at finde nogen særlig argumentation fra ministerens side for, at dette skulle være fremskridt, som vi nok havde fundet på, selv om vi ikke havde været medlemmer af EF.

Jeg har meget svært ved at opfatte den første del af forslaget som andet end en harmonisering for harmoniseringens egen skyld. Skal vi overbevise om, at vi skal gå ind herfor, så kræver det i hvert tilfælde særdeles omhyggeligt udvalgsarbejde og også en argumentation for de enkelte punkter – og jeg skal erkende, der er mange – fra handelsministerens side.

Socialistisk folkeparti stiller sig sådan, at vi i og for sig ikke bryder os om en harmonisering, der sker for harmoniseringens egen skyld. Vi er som bekendt ikke tilhængere af